

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد.

۲۰۲۰/۰۸/۲۵

رحمت الله نبیل

بر اساس طرح و ستراتیژی اختر عبدالرحمن جنرال پاکستانی

هموطنان عزیز، با عزت و به جان برابریم! بر اساس طرح و ستراتیژی اختر عبدالرحمن جنرال پاکستانی، افغانستان باید همیشه به نام جهاد و اسلام در آتش جنگ بسوزد؛ قرن‌ها باید اسلام در این سرزمین در معرض خطر معرفی گردد و شرور پسندهای دنیا و تمام تروریستان به نام دفاع از اسلام به این خاک سرازیر شوند.

حدیث مبارک (الجهاد ماضٍ إلى يوم القيامة) باید همیشه به خواست و علایق استخباراتی و شخصی آنان در این جغرافیا تفسیر شود و در همسایگی پاکستان عوض افغانستان پر قدرت و مترقی، یک افغانستان ضعیف، ناتوان و لرزان نفس بکشد.

بر اساس این ستراتیژی، قربانی این همه بدبختی‌ها باید مردم افغانستان، خاک افغانستان و انسان‌های که در این سرزمین زنده‌گی می‌کنند، باشند؛ خون جوان افغان باید بریزد، سر جوان که آینده‌ی افغانستان را می‌سازد بریده شود و باید افغان‌ها بدون نظام و حکومت مستقل زنده‌گی نمایند و نفع این همه موارد را پاکستان ببرد.

خیلی قبل هم نه، در پیش چشمان ما حکومت داکتر صاحب نجیب‌الله سقوط داده شد، حکومت مجاهدین را برچسب‌های مختلف زدند، مردم را به نام احزاب جهادی چند پارچه ساختند و در نهایت بدنام نمودند، پس از آن طالبان را برای منافع خود روی کار کردند و آنها را هم دوباره بخاطر منافع خویش سرنگون ساختند. که برای دوام این تیوری شوم شان، تا حال تلاش می‌ورزند و ما هنوز افسانه می‌گوییم و از شکست ابرقدرت‌های دنیا می‌حرفیم.

در تاریخ جهان اشخاصی که امپراطوری‌ها را شکست می‌دهند، خود امپراطوری می‌سازد و مانند ما شکسته و چند پارچه و آواره باقی نمی‌مانند.

بیباید خود و دگران را فریب ندهیم و صادقانه اعتراف کنیم که ما به اشکال مختلف برای اهداف بیگانه‌ها وسیله و ابزار دست شده‌ایم و برای حفظ منافع آن‌ها، خود را بی‌چاره ساخته‌ایم.

یگانه راه بیرون رفت از این معضل شوم، اتحاد و همدلی است و باید برای یکدیگر دست بدهیم و منحیت صاحبان اصلی این خاک، مستقلانه برای نجات این سرزمین قدم برداریم و در غیر آن، تجربه‌های ناخوش‌آیند گذشته بالای همه ما تکرار خواهد شد.

گروه طالبان افغان نیز منحیت ساکنین این کشور، از دسایس بیرونی‌ها آگاه شوند و قضاوت بیشتر در موردشان را تاریخ خواهد کرد. اما؛ فعلاً نجات کشور را در اولویت قرار دهند و به جای تفنگ و ابزار جنگی از عقل سرد کار بگیرند و باب تفاهم را پیش بگیرند.

در صورتیکه؛ ما خواهان صلح و ثبات دائمی، آسایش و زنده‌گی بهتر برای فرزندان خود استیم و تجربیات تلخ چهل سال قبل را نمی‌خواهیم که تکرار شود، باید شیوه‌ی مبارزه را تغییر بدهیم و منحیت فرزندان این خاک، حد اقل بیست سال به جای تفنگ با قلم جهاد را آغاز کنیم و این سنگر را همیشه گرم نگه داریم.

د پانو شمیره: له ۱ تر ۲

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټينګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنی د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیولو مخکې په خیر و لولۍ

در قرن بیست و یک، هیچ‌گاهی از میل تفنگ کشور را نجات داده نمی‌توانیم، یگانه راه مبارزه با قلم است که می‌توان کشور را از مصیبت و درمانده‌گی نجات داده و به سر منزل مقصود برسانیم.

با میل تفنگ، سال‌ها یکدیگر را از بین بردیم، نتیجه اش را هم دیدیم. بیایید این بار مبارزه را با قلم تجربه کنیم و از نظر قرآن پاک، قلم سمبول فکر و شعور انسان است و به حد مقدس است که خداوند (ج) به آن قسم یاد کرده است. پس بیایید به‌جای تفنگ به فرزندان خود قلم بدهیم و ستراتیژی که اختر عبدالرحمن طرح کرده است را ناکام و نقش برآب بسازیم.

در حال حاضر چهارراهی‌ها و ترانه‌های سروده شده‌ی ما به نام شهدا رقم خورده است. اگر متحدانه عمل نکنیم دیر نخواهد بود که منیر و پیتو ما نیز به نام شهدا مسما شود و نام این کشور قبرستان امپراتوری‌ها نه، بلکه کشور شهدای مظلوم افغان خواهد بود. نه خروش دیورند خواهد ماند و نه هم اقتدار هندوکش.